

[Thor Pedersen]

nes investeringslyst på boligbyggeriområdet og beløb afsat til byfornyelse.

Når der her rejses spørgsmål om væksten i det private boligbyggeri, vil jeg sige, at jeg har stor tiltro til, at man i 1986 og efterfølgende år vil få en vækst i det private boligbyggeri. Det er jo især meget følsomt over for renten, og hvis den nuværende regering får magt, som den har agt, vil vi se et snarligt rentefald, som vil have en blomstrende indflydelse på det private boligbyggeri.

Endelig hilser jeg med tilfredshed, at man i forslaget går ind for en rullende planlægning, en 4 års planperiode, som vi jo også har kendt i den kommunale planlægning. Det er en hjælp ikke alene for staten i vurderingen af de boligmæssige udgifter, men også for de kommuner, der skal planlægge, og som kan søge andel i kvoterne; de kan nu bedre langsigtet tilpasse de mulige arealer, der er til rådighed for alment støttet byggeri.

Hvad angår ændringen af byrdefordelingen med hensyn til at indskyde grundkapital til almennyttigt byggeri, er det foreslået, at kommuner nu skal bidrage med mindst en tredjedel af grundudgiften, dog mindst 6 pct. af den samlede boligudgift. Vi hilser med tilfredshed, at kommunerne også her får et større medansvar, idet vi ikke må glemme, at det er kommunerne, der planlægger, hvor byggeriet skal opføres, og vi vil også ofte se, at det er kommunerne, der er grundsælgerne, så kommunerne kan have en interesse i, at jorden handles til en pris, der måske ligger over gennemsnittet. Vi har derfor fuld forståelse for forslaget, og det følger måske egentlig af, at man har ansvar, som man har kompetence, og det er jo et princip, som venstre hylder, hvilket næppe er til overraskelse for ret mange.

Der er sagt noget negativt om de maksimale beløb, når man beregner rammebeløbet pr. bruttoetagekvadratmeter, men vi kan helt tilslutte os ministerens ønske om administrativt at ændre, at man går fra en byggeindeksregulering til en timelønsindeksregulering. Det andet hovedområde, byggeskadefonden, er jo en nyskabelse, og det er en nyskabelse, som jeg kan forstå at også socialdemokratiets boligpolitiske ordfører kan tilslutte sig. Det glæder os, for man burde vel tilslutte sig i enighed, at man her i virkeligheden sikrer sig mod kommende byggeskader. Vi tillægger det den største vægt, at det er forebyggende,

man ønsker at sikre sig, ikke alene ved en betydelig bedre kvalitetsstyring i opførelsesfasen, men også ved valget af produkter i planlægningsfasen. Endvidere, at der er et stort motiv til at kontrollere den egentlige vedligeholdelse af ejendommene, og så endelig det opfølgende 5 års eftersyn, dvs. en nøje gennemgang af boligmassen 5 år efter ibrugtagningen. Det blev anført, at man så efter det femte år kunne fritage leverandører for deres ansvar. Historien vil nok vise, at de leverandører, der er fastholdt på deres ansvar ud over det femte år ved eksisterende og kendte byggeskader, kun har bidraget med ganske små beløb i forhold til den faktiske udgift til udbedring af byggeskaderne. Der er her tale om, at man sikrer, at man rent faktisk kan forbedre også efter det femte år gennem byggeskadefonden. Vi er også tilfredse med, at det sker efter forsikringsprincippet, således at samtlige byggerier efter 1. januar 1986 bidrager med 1 pct. af den samlede byggeudgift. Vi fjerner hermed nogle af de store økonomiske problemer, som vi har set ved tidligere byggeskader dels efter byggesjusk, dels efter byggeskader som følge af manglende viden på byggetidspunktet.

Jeg kan altså alt i alt sige, at vi er positive over for lovforslaget.

Jeg har så den bemærkning til hr. Kaj Poulsen, som taler om det uheldige i, at man reducerer antallet af kvadratmeter fra 130 pr. boligenhed til 110 pr. boligenhed, at det er vel i virkeligheden en følge af, at det er den boligstørrelse, der efterspørges i dag. Man får altså flere boligenheder for samme pris, og man får boligenheder, som er efterspurgt. Det gælder i øvrigt også inden for andelsboligområdet, at der er en maksimumsstørrelse. Jeg mener, at gennemsnittet for andelsboliger i dag ligger på ca. 85 m² pr. boligenhed, så der er altså ikke tale om, at oberster eller tandlæger har større boliger end dem, der bor i det almennyttige byggeri. Endelig må jeg sige, at det er jo ikke noget krav, at det alene er socialt svagt stillede, der tager bolig i almennyttigt byggeri, det er åbent for alle.

Vi tilsiger forslaget vores støtte og vil bistå ved en hurtig udvalgsbehandling.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):